

СОЛОВЕЙ Леонід Антонович (02. 01. 1947, м. Душеті, Грузія) — філософ. Доктор філософських наук (1989), професор (1991). Закінчив Ворошиловградський педагогічний інститут (нині Луганськ, 1969), де

1969—74 й працював; 1977—83 — інспектор з науки Управління викладання суспільних наук Мінвузу УРСР (Київ); 1985—2001 — у Київському університеті імені Т. Шевченка: від 1990 — професор кафедри філософії та методології науки; 2001—05 — професор кафедри філософії Київського університету будівництва і архітектури. Наукові дослідження: філософія розвитку математичних наук; аналіз еволюції алгоритмічного методу; пошуки та встановлення інваріантних концептуальних схем алгоритмічної діяльності людини; порівняльний аналіз ідеалів; розроблення інваріантів та системної методології сучасної філософії науки.

Основні праці

Алгоритмичність практики, мышлення, творчества. 1980 (співавт.); Практическая природа идеалов познавательной деятельности. 1986; Императивы людяности. 1991 (співавт.); Класична філософія науки: Підруч. 1995 (співавт.); усі — Київ.

В. Л. Чуйко

Бібліографічний опис:

Соловей Леонід Антонович / В. Л. Чуйко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891552>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).